

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-601/15 PPU

J. N.

v.

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko)]

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu — Směrnice 2008/115/ES — Oprávněný pobyt — Směrnice 2013/32/EU — Článek 9 — Právo setrvat v členském státě — Směrnice 2013/33/EU — Článek 8 odst. 3 první pododstavec písm. e) — Zajištění — Ochrana národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku — Platnost — Listina základních práv Evropské unie — Články 6 a 52 — Omezení — Proporcionalita“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. února 2016

1. *Základní práva — Evropská úmluva o lidských právech — Nástroj, který není formálně začleněn do unijního právního řádu*

(Článek 6 odst. 3, SEU; Listina základních práv Evropské unie, čl. 52 odst. 3)

2. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Azylová politika — Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu — Směrnice 2013/33 — Článek 8 odst. 3 první pododstavec písm. e) — Zajištění z důvodů veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti — Posouzení platnosti uvedeného ustanovení z hlediska článků 6 a 52 Listiny základních práv Evropské unie — Platnost*

[Listina základních práv Evropské unie, článek 6 a čl. 52 odst. 1 a 3; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33, čl. 8 odst. 3 první pododstavec písm. e) a čl. 9 odst. 1]

3. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Přistěhovalecká politika — Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Státní příslušník, v jehož případě probíhá řízení o navracení ve smyslu směrnice 2008/115 — Podání žádosti o azyl, kterým podle vnitrostátní judikatury pozbývá platnosti dříve přijaté rozhodnutí o navracení — Nepřípustnost — Povinnost zajistit užitečný účinek směrnice 2008/115 — Povinnost loajality*

(Článek 4 odst. 3 SEU; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115, bod 4 odůvodnění a článek 8, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33, článek 8)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 45, 46)

2. Není dáno nic, čím by mohla být dotčena platnost čl. 8 odst. 3 prvního pododstavce písm. e) směrnice 2013/33, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, jenž stanoví možnost zajistit žadatele z důvodů souvisejících s ochranou národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, z hlediska článku 6 a čl. 52 odst. 1 a 3 Listiny základních práv Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že ochrana národní bezpečnosti a veřejného pořádku představuje cíl sledovaný uvedeným ustanovením, zajištění zakládající se na tomto ustanovení skutečně odpovídá cíli obecného zájmu uznávanému Unií. Ochrana národní bezpečnosti a veřejného pořádku nadto přispívá i k ochraně práv a svobod druhého. V tomto ohledu vyjadřuje článek 6 Listiny základních práv Evropské unie právo každého nejen na svobodu, ale i na bezpečnost.

Pokud jde o proporcionalitu zásahu do práva na svobodu způsobeného zajištěním, zajištění žadatele, vyžaduje-li to ochrana národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, je z povahy věci opatřením vhodným k ochraně veřejnosti před nebezpečím, které může představovat chování takové osoby, a může tedy zajistit dosažení cíle sledovaného článkem 8 odst. 3 prvním pododstavcem písm. e) směrnice 2013/33. Kromě toho jak ze znění a kontextu, tak z geneze článku 8 směrnice 2013/33 vyplývá, že možnost zajistit žadatele z důvodů souvisejících s ochranou národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, stanovená v odstavci 3 prvním pododstavci písm. e) tohoto článku, je podmíněna dodržáním souboru podmínek, jehož cílem je jasně vymezit použití takového opatření. Článek 9 odst. 1 směrnice 2013/33 v tomto ohledu stanoví, že žadatel musí být zajištěn pouze po co nejkratší dobu a pokud přetrvávají důvody stanovené v čl. 8 odst. 3 této směrnice.

Konečně striktní ohraničení pravomoci zajistit žadatele, přiznané příslušným vnitrostátním orgánům na základě čl. 8 odst. 3 prvního pododstavce písm. e) směrnice 2013/33, je zajištěno rovněž výkladem pojmů „národní bezpečnost“ a „veřejný pořádek“ uvedených v jiných směrniciích v judikatuře Soudního dvora, který se uplatní rovněž v případě směrnice 2013/33.

Pojem „veřejný pořádek“ totiž předpokládá v každém případě kromě narušení společenského řádu, které představují všechna porušení práva, existenci skutečného, aktuálního a dostatečně závažného ohrožení některého základního zájmu společnosti.

Pojem „veřejná bezpečnost“ zahrnuje vnitřní i vnější bezpečnost členského státu. Veřejná bezpečnost může být tedy dotčena zásahem do funkčnosti základních institucí a veřejných služeb, jakož i přežití obyvatelstva, stejně jako nebezpečím vážného narušení vnějších vztahů nebo mírového soužití národů anebo zásahem do vojenských zájmů.

(viz body 53–55, 57, 62, 64–66, 82 a výrok)

3. V rámci vnitrostátní judikatury, podle níž podání žádosti o azyl osobou, v jejímž případě probíhá řízení o navrácení, vede k tomu, že ze zákona pozbývá platnosti jakékoliv rozhodnutí o navrácení, které bylo přijato dříve v rámci tohoto řízení, užitečný účinek směrnice 2008/115 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí každopádně vyžaduje, aby řízení zahájené na základě této směrnice, v rámci něhož bylo přijato rozhodnutí o navrácení, případně spojené se zákazem vstupu, mohlo dále pokračovat od stadia, v němž bylo přerušeno z důvodu podání žádosti o mezinárodní ochranu, pokud tato žádost byla zamítnuta v prvním stupni. Členské státy jsou totiž povinny neohrožovat dosažení cíle sledovaného posledně uvedenou směrnici, tedy zavedení účinné politiky pro vyhošťování a dobrovolný návrat neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

V tomto ohledu jak z povinnosti loajality členských států zakotvené v čl. 4 odst. 3 SEU, tak z požadavků na účinnost uvedených zejména v bodě 4 odůvodnění směrnice 2008/115 vyplývá, že povinnost, kterou článek 8 této směrnice ukládá členským státům, tj. povinnost provést v případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku vyhoštění, musí být splněna v co nejkratší době. Tato povinnost

by nebyla dodržena, pokud by vyhoštění bylo zdržováno tím, že po zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu v prvním stupni by v takovém řízení, jaké je popsáno výše, nemuselo být pokračováno od stadia, v němž bylo přerušeno, nýbrž by bylo vedeno od začátku.

Z výše uvedeného vyplývá, že unijní normotvůrce přijetím čl. 8 odst. 3 prvního pododstavce písm. e) směrnice 2013/33, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, jenž stanoví možnost zajistit žadatele z důvodů souvisejících s ochranou národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, nenarušil úroveň ochrany poskytovanou článkem 5 odst. 1 písm. f) druhou částí věty Evropské úmluvy o lidských právech, který povoluje zákonné zadržení osoby, proti níž probíhá řízení o vyhoštění nebo vydání.

(viz body 75–78)